

**XXV. Stretnutie priateľov
blahoslavenej Márie Celesty
Crostarosa
9.5.2020**

O VRÚCNEJ TÚŽBE BOHA...

Modlitba na úvod...

*V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.
Pane náš a Bože náš! Tento čas túžime stráviť s
Tebou, pri Tebe, pri Tvojom milujúcom Srdci.
Odovzdávame sa Ti! Odovzdávame a otvárame
svoje srdcia Tebe, Tvojej blízkosti, Tvojej živej
prítomnosti. Ty, ktorý si slúbil, že prídeš ako
Najsvätejšia Trojica do srdca toho, ktorý Ti
otvorí- vojdí do srdca každého z nás a usídli sa v
ňom- ako Pán domu, ako náš milujúci Otec!*

*Drahá Matka Celesta, zverujeme sa Ti, každý z
nás. Tvoje srdce, ktoré horelo láskou a túžbou po
Tvojom milovanom Ježišovi, On sám zapálil
stravujúcou túžbou priťahovať ľudské srdcia ku
nemu. Udelil Ti dar rozniecovať lásku k nemu v
Tvojich bratoch a sestrách. Zverujeme sa Ti! Ujmi*

*sa, drahá Matka, každého- každej z nás! Privádzaj aj nás dnes k Ježišovi! Uč nás byť vnímavými na
Jeho živú prítomnosť v našich životoch. Vypros nám milosť poznávať nášho milujúceho Boha ešte
hlbšie, ešte viac...*

Keď Pán zjavil a zveril blahoslavenej Márii Celeste jej osobitné povolanie v Cirkvi, prihovril sa jej srdcu ako Boh Otec. Ako nám to ona sama opisuje, toto povolanie pocítila vo svojej duši ako pečať, ktorá do nej bola odtlačená. Poslušná Jeho slovu zapísala Reguly, ktoré jej Pán Ježiš zjavil a potom nadiktoval. Predchádza im však Prológ- Úvod, ktorým sú slová priamo Boha Otca. Slová, v ktorých náš nebeský Otec odhaľuje seba samého, pravdu o sebe, svoje srdce každému z nás. Ten Úvod, písaný v majestátnom a slávnostnom podtónom, nazvala bl. Mária Celesta vznešene "Plánom Večného Otca". Hneď pri jeho prvých slovách nás však môže prekvapiť, že viac ako akýmkoľvek prikázaním, povzbudením či odporučením je jednoducho vyznaním lásky.. že viac ako úvodom do rehoľných pravidiel života, je vyznaním, zjavením Jeho vrúcej túžby..!

Skôr, ako sa započúvame do týchto vzácnych slov, skúsme sa na chvíľku zastaviť. Skúsme sa zamyslieť. Čo nám napadá pri myšlienke na túžbu Boha Otca v súvislosti s nami? Po čom vrúčne túži Boh Otec? ...

Skutočnú odpoveď nám dáva ON sám vo svojom vyznaní, ktoré na Jeho príkaz zapisuje Mária Celesta. Je to vyznanie, ktoré prekvapuje, šokuje, presahuje všetko naše chápanie... Po čom tak vrúčne túži tento jediný, Trojjediný Boh, Pán, Vládca, Stvoriteľ vesmíru, sveta viditeľného i neviditeľného, Všemohúci, Vševediaci, Dokonalý, Presahujúci každé chápanie, nekonečne presahujúci všetky svoje

stvorenia, Nadovšetko Svätý, sediaci na Tróne svojho Majestátu, spravodlivý Sudca živých i mŕtvych..?

“Vrúcne som zatúžil dať svetu svojho Ducha a obdariť Ním moje rozumné stvorenia, aby som žil s nimi a v nich až do konca sveta. S nesmiernou láskou som im daroval svojho jednorodeného Syna, aby som ich v Ňom mohol všetkých objať...” Náš Boh a Pán nás vrúcne túži objať! Žiadne: *“Prosím, pozor- diktujem úvod do rehoľných pravidiel života. Budete robiť toto a toto.. nesmiete robiť toto a toto...musíte sa usilovať a snažiť. A poriadne!”* Nie. Žiadne príkazy, žiadne zákazy, žiadne odporúčania na úvod... ale nečakaná explózia odvekej nekonečnej túžby Boha Otca objať si každého z nás ako svoje milované dieťa! Objatie Boha! Jeho vrúcna, vášnivá túžba po nás! Keď Mária Celesta zapisuje tieto slová Boha Otca o Jeho odvekej túžbe, používa slovo: *“Desiderio”*- ktoré prekladáme ako *“túžba”*; v Talianskom originály toto slovo veľmi výrazne vyjadruje túžbu živú, horúcu, planúcu, priam doslova vášnivú a neuhastiteľnú, akoby priam až hlad; nie nejaké platonické snívanie; ale silný, burcujúci, strhávajúci, až násilný vnútorný pohyb, hnutie smerujúce z vnútra, z hlbín, z najväčších hlbín bytosti, z jadra jej podstaty- von, von zo seba, smerom k milovanej osobe.. z hlbín tohto silného hnutia poslal Boh Otec svojho Syna.. pre nás.. Mária Celesta toto slovo *“desiderio”*, ktoré je prvým slovom celého úvodu Plánu Boha Otca, opakuje hneď dvakrát: *“Con desiderio ho desiderato”*- *“vrúcne som zatúžil”*- vo svetle toho, čo sme si práve povedali, môžeme čítať hlbšie význam, hĺbku, farbu, odtieň, dôraz tých slov; mohli by sme to preložiť ako: *“Vášnivo som zatúžil”*...

A teraz prejdime ďalej. Boh Otec vyznáva každému z nás, že z plnosti tejto lásky, vášnivej, vrúcnej, strhujúcej túžby, nás chce objať, privinúť si nás k sebe... nie niektorých, tých svätých, tých lepších, tých čo sa snažia.. Nie! Každého z nás! Vidíme to? Vo svetle týchto vzácných slov, ktoré nám zapísala Mária Celesta sa odvažujeme povedať, že Jeho láska, Jeho objatie nie je niečo, čo nám *“len”* akoby milostivo udeľuje, daruje... Je to niečo, čím nás vrúcne túži obdarovať, zahrnúť, zaplaviť! Nie niečo, čoho sa snáď môžeme raz dočkať... je to On, ktorý čaká, aby sme Mu dovolili- milovať nás, obdarovať nás sebou samým, objať nás..!

A po čom túžime my? Určite nám spontánne napadnú mnohé veci... Ale pod všetkým tým, čo nazývame túžbami, v samotnom jadre, podstate našej túžby po šťastí a naplnení, je naša neuhastiteľná túžba po Bohu, rovnako večná, ako tá Jeho po nás.. Je tomu tak, pretože nám ju do srdca vložil práve On. Aj my túžime po Božom objatí... túžime po Božej bezpodmienečnej, večnej, vernej, milosrdnej a vášnivej láske. V Pláne Večného Otca Mária Celesta zachytáva slová túžby Boha, ktorý - ktorý sa jednoducho nemohol uspokojiť so žiadnou vzdialenosťou medzi Ním a nami, nestrpel ani najmenšie rozdelenie, oddelenie, vzdialenosť.. Hovorí, že nám s nekonečnou láskou daroval svojho jednorodeného Syna, aby nás v Ňom mohol objať. Náš Boh Otec, Stvoriteľ neba a zeme, Boh, čistý Duch, môžeme povedať, že nás z lásky k nám túžil milovať aj ľudským srdcom- Najsvätejším Srdcom svojho jednorodeného Syna, ktorý je s Ním jeden Boh. Chcel, aby sme Ho videli, počuli, mohli sa Ho dotknúť.. a ešte viac- On sám vrúcne zatúžil prísť k nám takto, akoby vybehnúť nám v ústrety a strhnúť nás do svojho náručia... ľudskými rukami, rukami svojho milovaného Syna. A privinúť si nás na Srdce, podobné tomu nášmu. Chcel sa nám dať celý spôsobom nám blízkym, a tak prišiel ako Človek- Boh a Človek... *“Otec vám úplne odovzdal seba samého, keď daroval svetu svoje Slovo.”*, zapíše raz Mária Celesta slová, ktoré jej povedal Ježiš. A dodáva: *“Otec ma daroval svetu ako svoj živý portrét.”*

“Moje milované Všetko!”, volá Mária Celesta, keď sa prihovára Pánovi. Nazýva Ho svojim Všetkým. Keď k nám Pán prichádza, vždy znovu a znovu, každý deň, v každej chvíli, vždy sa nám dáva tak, ako potrebujeme.. On je pre nás Všetkým- je naším Ocom, naším Bohom a Pánom, je naším Bratom, Priateľom, Milovaným nášho srdca... a ako taký nás túži milovať, dať sa nám, objať nás... nasýtme, uspokojme túto odveku, vrúcnu túžbu nášho Boha! Odovzdajme sa Mu, dovoľme Mu, aby nás objal, aby nás zahrnul svojou láskou, aby sa o nás postaral.

Mária Celesta žila v tomto ustavičnom, hlbokom, intímnom, živom, skutočnom vzťahu s Pánom, s tým, ktorý bol pre ňu Všetkým. Vyznala Mu: *“Tešiteľu môj, v každej chvíli si pre mňa všetkým!”*

Objatie OTCA...

Pre Máriu Celestu, a pre každého z nás, je vzťah s rodičom tým najzákladnejším, našim prvým vzťahom hneď od počatia. Rovnako je to medzi nami a Bohom. On je našim Rodičom. Jeho slová v úvode do Regúl, ktoré sme vyššie spomínali, a vyznanie Jeho vrúcnej, vášnivej túžby po nás a po objatí nás, pripomínajú milosrdného otca z podobenstva o márnoträtom synovi. Otec po celý ten čas, ako bol jeho syn stratený, odídený, odcudzený, oddelený od neho, po tom čom opustil rodičovský dom, vyčkáva na jeho návrat, a len čo ho zbadá v diaľke, nečaká, kým príde a prosí o odpustenie, ale on sám sa dáva do behu- beží mu v ústrety a skôr, než ten stihne čo len vysloviť, alebo len začať hovoriť svoju pripravenú kajúcu reč, ho strháva do svojho náručia... tento okamih je momentom zjavenia otcovej milosrdnej, vášnivej, vrúcnej lásky... lásky, ktorá nemôže žiť bez milovaného. Tento pohyb smerom k nám, je tým vášnivým náhlením sa, behom nášho nebeského Otca k nám, aby nás mohol objasť.. a toto objatie je mocným objatím Otca- silného, Všemohúceho Otca, milujúceho, dávajúceho nám všetko a predovšetkým samého seba; Otca, ktorý odpúšťa, ktorý nám odpúšťa ešte skôr, ako my stihneme vyznať naše hriechy, Otca, ktorý nás uzdravuje, oživuje... náš Otec na nebesiach.

Započúvajte sa do slov Márie Celesty:

*“Dobro moje- **Ty si môj Otec a moja Matka!** Ty si mojou nekonečnou istotou v živote. Ukazuješ mi to božským, hlbokým, dôverným a čistým spôsobom a ja to chápem natoľko výrazne a zreteľne, že o tom vôbec nemôžem pochybovať. Vďaka tvojej moci a добрote sa pre mňa stalo takmer nemožným báť sa čohokoľvek. V najvyššej láske a **v dôvernom objatí, v ktorom ty objímaš mňa, ja objímam Teba..!**”*(Rozhovory duše s Ježišom, str.87)

A hovorí aj o každom z nás: *“Zjavil si sa môjmu duchu a privinul si si moju dušu v dôvernom a tajomnom objatí jednoty; pritom si mi ukázal jednotu, aká ťa spája s tvojou Nevestou, Cirkvou, a tiež láskyplné objatie, ktorým v tento deň objímaš všetky duše, tvoje nevesty...”* Toto je naplnenie vrúcnej túžby nášho Otca, toto je Jeho vytúžené objatie každého z nás..!

*“Keď som zotrvala pred mojím Pánom a odovzdávala mu istú záležitosť môjho blížneho, najláskavejší Otec, môj Boh, sa zjavil mojej duši ako duch svetla a povedal mi: „**Prenechaj mne, tvojmu Otcovi, starostlivosť o všetky tvoje záležitosti aj o teba samú. Ja som tvoj Otec. Udelím ti to, o čo ma žiadaš.**” Otec, môj Boh ma navždy prijal za svoju dcéru a dal mi najbohatšie rúcho, ktoré ma celú zahalilo a ktorým bola jeho božská vôľa. Chcel, aby som ňou bola naveky zaodetá ako jeho pravdivá dcéra.”*(Rozhovory duše s Ježišom, str.157)

*“Znáš všetky nedokonalosti, ktoré som spáchala, osvecuješ ma v mojej nevedomosti a **trpezlivo na mňa čakáš ako môj milujúci otec.** V láskavej starostlivosti, so zalúbením priťahuješ moju dušu ku svojej podobe a krásnej Božej jednoduchosti. Láska moja, srdce moje, ako ťa mám zvelebovať za nesmierne milosrdenstvo, ktorým ma ustavične obdarúvaš? Nech ťa za mňa oslavujú všetky stvorenia po večné časy!”*(Rozhovory duše s Ježišom, str.27)

Vidíme, že Mária Celesta si s radosťou, priam rozkošou vychutnávala lásku, prítomnosť, blízkosť nebeského Otca, a cítila sa v bezpečí v Jeho mocnom, starostlivom objatí. Ale v poznávaní Boha, ako svojho Otca, ako svojho Rodiča, ide ešte ďalej; alebo presnejšie povedané- On sám ju vedie ešte ďalej; chce byť pre ňu- ako aj pre každého z nás- Otcou i Matkou! Už v Starom Zákone, keď Boh zjavuje samého seba, komunikuje to slovami, ktoré nám odhaľujú nášho Boha ako Otca, milujúceho,

nežného, starostlivého ako matka... vráťme sa však teraz do školy blahoslavenej Márie Celesty a k tomu, s čím sa nám ona sama zdieľa..

Objatie MATKY...

*“Milovaný môj, vysvetľuješ mi, ako sa mám k tebe správať: **mám byť k tebe úprimná ako dieťa k svojej matke**; učíš ma, aby som všetko v živote prežívala s nevinnosťou dieťaťa... **odovzdávam sa ti, aby som si tak odpočinula** v hlbokom, bezpečnom a osviežujúcom spánku, **ako v lone vernej a milovanej matky**, v ktorom zakúšam s ničím neporovnateľné bezpečie a istotu.”* (Rozhovory duše s Ježišom, str.79)

Obraz Otca sa nám spája s mocou, silou, pevnosťou, istotou, rozhodnosťou, ochranou... Pán sa nám však dáva poznávať a zakúšať aj ako matka. Obraz Matky je spojený s materstvom, nasýtením, nežnosťou, láskavou starostlivosťou, s milujúcim náručím. V Pláne Večného Otca, keď Boh hovorí o svojej vrúcnej odvekej túžbe objat' nás, nachádzame jeden nesmierne silný a sugestívny výraz; Boh Otec hovorí: **“Dal som im svojho jednorodeného Syna, aby som ich všetkých objal- doslovne- pritisol/privinul si ich do svojho náručia milosrdnej lásky...”** Pre slovo, ktoré prekladáme náručie, je tu v originály použitý nesmierne silný a sugestívny výraz *“seno”*- ktorý označuje doslova- *lono, hrud', prsia, náručie*. Všetko označenia typické pre ženu, pre matku; a takto sa nám zjavuje, dáva sa nám poznať náš Boh; túži byť pre nás Otcom i Matkou; Pevnou Oporou, Istotou, Pevnosťou, Ochranou, a zároveň nežným, láskyplným náručím, v ktorom vždy nájdeme útechu, potešenie, nech sa deje čokoľvek... Texty Márie Celesty sú plné svedectva práve o tomto; jej vlastná spiritualita(duchovnosť), ktorú v nej formoval, utváral Pán, je spiritualitou dieťaťa, úplne odovzdaného, dôverujúceho a bezpečného v náručí svojej Matky...

Zastavme sa spoločne ešte nad jedným výrazom, ktorý je použitý v tej istej vete. Je to slovo: **„objatie“**. Stojí za to započúvať sa do tohto konkrétneho výrazu, ktorý si tu, v tomto kontexte vybral Boh Otec a ktorý Mária Celesta zapísala. Taliančina pozná niekoľko výrazov pre objatie. Boh Otec si vybral to, ktoré by nám z tých všetkých ostatných napadlo asi ako posledné;). Asi najznámejším a najpoužívaným slovom pre objatie je *abbraccio*. *„Braccio“* označuje ramená, *„abbraccio“* je akoby povedané- *„ovinúť“* ramenami. Boh Otec si však vyberá iný, šokujúcejší výraz. Priznám sa, že keď som ho objavila, vzal mi dych.. Boh Otec povie *„stringere“*.. Toto slovo má svoj hlboký význam- hlboko ľudský, prostý a zároveň nesmierne silný v našom kontexte. Znamená doslova zovrieť, pritiahnúť si, stisnúť... čiže žiadne „bezpečné“ anemické objatie s dostatočným diskretným odstupom. Práve tento výraz nám odhaľuje vášnivú Božiu túžbu po nás. Preto by sme tie slová Boha Otca mohli preložiť presnejšie ako: **“Dal som im svojho jednorodeného Syna, aby som si ich všetkých vystískal, pritisol/privinul si ich do svojho náručia milosrdnej lásky...”**

*“Môj Milovaný, len čo si ma naučil dôverovať, **môj duch ťa objal tak, ako dieťa objíma okolo krku svoju matku.**”* (Rozhovory duše s Ježišom, str.96)

*“Večná blaženosť, môjmu srdcu sa až doteraz zdalo, že potrebuje ľudskú pomoc na svojej ceste ku tebe. Dobro moje, teraz to už tak nevnímam. Ba čo viac, zdá sa mi, že si mi drahší ako milovaná matka. **Si omnoho milujúcejší a starostlivejší o mňa ako láskavá matka, ktorá objíma maličké dieťaťko vo svojom náručí. Moja láskavá a drahá matka, nemám nič, čo by som ti neodhalila!** Tešiteľu môj, v každej chvíli si pre mňa všetkým!”* (Rozhovory duše s Ježišom, str.45)

A aj sám Pán ju učí:

“Hľa, aká si v skutočnosti – ako malé dieťaťko v matkinom lone, ktoré žije viac jej životom než svojim vlastným. Dieťa nerobí nič samo od seba, ale robí iba to, čo jeho matka, a kŕmi sa jej pokrmom. Takisto aj ty, dcéra! Ja som tvoja matka: zrodil som ťa v mojom lone, keď som stváral svet, a aby som ťa zachoval, chránim ťa vo vnútornostiach mojej večnej lásky. Tam ťa kŕmim a

zahŕňam dobrou starostlivosťou. Sama od seba nedokážeš vykonať žiadne dobré dielo: sú nimi jedine diela tvojej matky. Keby si opustila jej lono, chýbala by ti životná sila a zahynula by si. (...)Chcem, aby si bola ako dieťa v lone svojej matky. Netúž po ničom inom, iba po tomto lone, ktoré ťa zrodilo a chráni ťa. Vtedy sa staneš slobodná od všetkého, čo je pre človeka nebezpečné. A твоjím lonom je úplné odovzdanie sa do mojej dispozície. Odovzdaj sa do starostlivosti a ochrany tvojej matky. Nerozmýšľaj o ničom inom, ale oddaj sa úplnému odpočinku v tej dokonalej istote a bezpečí, kde sa ťa nemôže dotknúť žiadne zlo. A odpočívaj tak v každej situácii: v utrpení, v pochybnostiach, v strachu, v pokušeniach, v prenasledovaní a ponížení; priviň sa vždy k lonu tvojej milovanej matky. Ak sa k nej privinieš, nedosiahne ťa nijaké zlo, lebo do tohoto vnútra radosti nepreniká žiaden bôľ. Ja som dobro, ktoré vy nazývate dobrotou. Ak ostávaš vo mne a kŕmiš sa mnou, nepriblíži sa k tebe žiadne zlo, pretože ja ťa kŕmim mojou podstatou. Ži preto v láskyplnej jednoduchosti tak, ako žijem ja. (...)V každej situácii odpočívaj v náručí mojej Božej prozreteľnosti tak, ako by si bola nesená mocným vládcom. Veď sama od seba nemáš väčšiu moc než slamka, ktorú unáša silný vietor. Ži teda ako dieťa v mojom lone, ako som ti povedal.” (Rozhovory duše s Ježišom, str.107)

“Dcéra, moje rany sú ako lono pre strápených. Tam zotieram slzy z očí tým, ktorí ma milujú a ktorí ku mne prichádzajú ako moje milované dieťky, podobne ako malé deti prichádzajú s plačom k svojej matke a rozprávajú jej, čo sa im prihodilo, kto ich zbil alebo im ublížil, a odchádzajú potešené. Aby dieťa zabudlo na bolesť, matka si ho berie na kolená, túli si ho k srdcu, nežne ho utišuje a rozveseľuje. Rovnako sa aj ja správam k mojim milovaným deťom, keď im ublížil diabol alebo stvorenia. Keď sa ku mne utiekajú, ukrývam ich v lone mojej milosrdnej lásky a ako potešenie im dávam moje rany. Napájam ich duše lahodným nápojom ukrytým v mojich ranách. Ten sladký nápoj ich naplňa substanciálnou vôňou, ktorou ich uspávam v spánku lásky. Vtedy zabúdajú na to, čo im ublížilo a naplnilo ich ducha trpkosťou.” (Rozhovory duše s Ježišom, str.59)

- Boh sa nám zjavuje ako Otec, milujúci ako matka.. zjavuje nám svoju vrúcnu, vášnivú túžbu objasť nás, privinúť si nás k sebe, nepustiť nás; postarať sa o nás, ochrániť nás od zlého(aj Ježiš povedal, že nič nás nemôže vytrhnúť z rúk Otca, ktorý je väčší ako všetci!), byť našou pevnou Oporou, Istotou, Útočiskom, Tým, ktorý nám beží v ústrety, keď sa k Nemu vraciame, a ktorý chce, aby sme žili s Ním, zdieľali s Ním svoj život, každodennosť, všetko..
- Boh sa nám dáva poznať ako Matka, chce, aby sme vedeli, že má pre nás vždy otvorené náručie, plné lásky a nežnosti. Chce, aby sme Mu dôverovali a zakúšali istotu a bezpečie. Chce nás zahrnúť svojou láskou, starostlivosťou..
- Odovzdajme sa Mu!

Objatie ŽENÍCHA...

Áno, áno, áno- aj tento úryvok je určený pre každého z nás! Nie, v žiadnom prípade nie je písaný iba pre moje spolusestry;). Mária Celesta nás učí, a cez ňu nám to dáva poznať sám Pán, že duša každého z nás je Jeho milovanou, vyvolenou, vytúženou, Jeho nevestou.. samozrejme, že tento obraz je akosi prirodzene bližší žene.. všetci však dovoľme, aby sa táto nesmierne hlboká pravda dotkla a prenikla srdce každého jedného z nás. Boh si nás stvoril pre seba. A v Ňom, ako v plnosti Lásky, v samotnom Božom Srdci, je milosrdná, úplne sa dávajúca láska AGAPÉ (Boh ako náš milosrdný Otec a najmilujúcejšia matka...) a zároveň vášnivá láska EROS- láska, ktorá túži, vášnivo, vrúcne túži po spojení s milovaným; Boh túži po zjednotení, spojení s nami! On jednoducho nechce byť bez nás! Dáva nám všetko, dáva nám seba, dáva za nás celý svoj život, a túži po nás, vášnivo túži po úplnom spojení s nami; nie len po kráčaní vedľa nás naším životom, On chce žiť v nás! “Vrúcne som zatúžil dať svetu svojho Ducha a obdarit Ním moje rozumné stvorenia, aby som žil s nimi a V NICH až do konca

sveta.”(Plán Večného Otca) Boh túži žiť s nami a v nás! On chce zdieľať s nami svoj život! Toto sú slová skutočného Ženicha, Ženicha *par excellence* duše každého človeka...

Nechajme sa osloviť a dotknúť slovami a zdieľaním sa našej Matky Márie Celesty, slovami, ktoré patria každému z nás:

Môj milovaný Pán a ženich, ty si mojím jediným dôverným priateľom. Cítim, že nemôžem žiť ani hodinu, ani chvíľu bez teba! (Rozhovory duše s Ježišom, str.123)

“Ježiš mojej duše, prenikáš ma do hĺbky, ako kráľ nado mnou vládneš, ako pán si ma podriaďuješ, ako vládca mi rozkazuješ, ako otec sa o mňa staráš, ako matka ma živíš, ako ženich si so mnou neoddeliteľne zjednotený skrze najčistejšiu lásku.” (Rozhovory duše s Ježišom, str.134)

“Milovaný ženich mojej duše, čím väčšia je moja slabosť a bieda, tým väčšia je tvoja veľkosť a dobrota.” (Rozhovory duše s Ježišom, str.135)

“Božský ženich ozdobil moju dušu ako svoju milovanú nevestu celým týmto bohatstvom, a tým ju zaodel do svojich vlastných cností. Potom s úžasnou nežnosťou a láskou vzal do rúk svoje božské srdce: bolo veľmi veľké, trblietavé, žiarilo ako zlato, bolo priehľadné ako krištál, obtekalo kvapkami čistej krvi akoby briliantmi a rubínmi. Zdalo sa, že božské srdce je celé ozdobené klenotmi. Vtedy povedalo duši: „Prijmi moje srdce, aby si ma milovala mojou láskou naveky.“ Preto duša zotrúva v čistej Božej radosti a miluje Boha láskou Slova, Človeka- Boha, svojho milovaného ženicha.” (Rozhovory duše s Ježišom, str.158)

“Moje milované všetko! Moje dobro, keď si na mňa zhladal s nekonečnou láskou, tvoja nevesta dostala dokonalú odmenu za všetky súženia, ktoré vytrpela. Je pravda, že ťa milujem láskou všetkých serafínov a všetkých nebeských duchov, ale to preto, že ty si ma miloval prvý!” (Rozhovory duše s Ježišom, str.75)

Presvedčme sa o tom, že srdce každého z nás je pre Pána jeho milovanou, Jeho nevestou:

“Keď som sa zvlášť modlila za isté duše, tvoje nevesty, ktoré sa poručili do mojich modlitieb, zaspala som spánkom lásky, ako sa mi to často stáva. Uvidela som vtedy skalú a na nej obrovský kameň pokrytý bujnými rastlinstvom. Z jeho vnútra vytekala prameň plný priezračnej a čistej vody a ty, môj Ježiš, si s veľkou rozkošou a radosťou pil z tohoto žriedla – prameňa. Vtedy som začula tvoj hlas čistoty, ktorý mi vravel: „Toto sú čisté duše, ktoré ma osviežujú a utišujú môj smäd.“(Rozhovory duše s Ježišom, str.121)

“Každá duša, bez rozdielu, je pre mňa jediná a ja som pre každú jediný milovaný!”(Rozhovory duše s Ježišom, str.24)

- Boh nás túži objasť ako Ženich našej duše; túži sa nám darovať, spojiť s nami svoj život, navždy- na večnosť!
- Nechajme sa vtiahnuť ho tejto lásky! Poprosme Ho o to! Vyznajme Mu, že túžime, aby nás voviedol ešte hlbšie do vzťahu s Ním...

Objatie DIEŤAŤA...

Boh sa kvôli nám neváhal stať človekom. Ježiš raz Márii Celeste povedal, že Ho Boh Otec daroval ľuďom ako svoj portrét. Ježiš, Jeho Vtelené Slovo, ktoré prichádza ako Človek, aby sme sa Ho nebáli, aby sme sa nebáli Jeho veľkosti, vznešenosti, slávy, majestátu... prichádza ako Človek, rodí sa ako

malé dieťa. Mária Celesta povie, že prichádza takto, práve takto, takýmto spôsobom práve preto- že túži, aby sme sa Ho nebáli, aby v nás vzbudil súcit, lásku, prijatie, aby sme Ho neváhali prijať do svojho srdca, keď prichádza ako slabé, bezmocné Dieťa... a sama Mária Celesta hovorí každému z nás, že Boh takto prichádza, pretože túži, aby sme ho bez strachu a bez obáv vzali do náručia a objali..

Až takto veľmi náš Boh túži po našom objatí, po spojení s nami.. prichádza a dáva sa nám- ako Otec, ako Matka, ako Ženich, ba dokonca ako slabé a bezbranné Dieťa, ako malá, závislá bytosť, ktorá- hoci je Pánom a udržovateľom celého sveta- nás *potrebuje*...

Započúvajte sa do slov Márie Celesty, ktoré adresuje každému z nás:

“Zjavuje sa ako dieťa, aby si ho mohla objat’ a privinúť si ho k sebe. Potrebuje ťa, aby ti prejavil dôveru. Rodí sa pre teba a prichádza k tebe, avšak nie na tróne majestátu, ale v maštali, chudobný a opovrhovaný. Túži nájsť prýbytok v tvojom srdci. Neviditeľný Boh sa stal viditeľným pre teba. Chce, aby si ho poznala, milovala a objala. Rodí sa zaodetý do ľudského tela, aby sa ti pripodobnil. Neviditeľný Boh sa stal viditeľným; Boh, ktorý nemohol trpieť, prijal na seba utrpenie; nesmrteľný Boh podstúpil smrť; nekonečný Boh sa stal dieťaťom; nesmierny Boh, ktorého nebesia nemôžu obsiahnuť, sa stal malým, ponížil sa, aby si ho milovala a nasledovala. Keďže je najbohatší, nemá už nič iné, čo by ti podaroval. Kvôli tebe sa stal chudobný a daroval sa ti celý so všetkými svojimi nekonečnými pokladmi. Na svete nechce vlastniť nič iné len srdce človeka. Nechce iné, len aby si ho milovala. Jeho láska k tebe ho urobila chudobným, pokorným a opovrhovaným. Priviedla ho k tomu, že sa narodil v maštali a zomrel na kríži.” (Adventné meditácie, str.95)

*“Rozjímaj o tom, že Boh lásky sa vydal na cestu, aby sa narodil na zemi. Hľadá ľudské srdcia. Ukryl sa v tichu Máriinho lona v nazaretskom domčeku. Ale keď sa blíži čas jeho narodenia, vyberá sa na cestu a hľadá ľudí, aby sa im mohol podarovať. Horí z lásky, lebo sa ti chce podarovať a byť tvojou cestou, pravdou a životom. **Láska netrpezlivo vyčkáva hodinu svojho východu z materského lona, aby sa ti celkom odovzdala.**”* (Adventné meditácie, str.89)

“Pochop, že Boh lásky prichádza volať ľudské srdcia. Chce sa nám darovať. Uvažuj o dobrote milujúceho Boha. Napriek tomu, že človek ho odmieta a odháňa, sa vracia a znovu klope na dvere ľudského srdca. Opätovne prichádza so svojimi dobrými nadchnutiami a plný lásky, stále klope, až kým mu otvorí. Chce sa podarovať všetkým, ale mnohí ho nielenže neprijímajú, ale dokonca ho neslušne a nevďačne vyhánajú a odmietajú.” (Adventné meditácie, str.91)

Objatie v EUCHARISTIÍ...

Tu začneme hneď slovami nášho Pána, ktoré povedal Márii Celeste pre každého z nás:

“Všetkým svojím stvoreniam som dal najväčší zo všetkých darov – dal som im seba samého vo vtelení a v Eucharistii.” (Rozhovory duše s Ježišom, str.25)

“Dnes ráno(Mária Celesta to priamo nepomenúva, ale keď jej Ježiš hovorí “dnes ráno”, myslí tým na svätú omšu a na okamih, v ktorom prijme Eucharistiú) ***ťa mimoriadnym spôsobom pozývam do môjho srdca a túžobne ťa očakávam! Kladiem na teba svoju pravicu a viniem si ťa k srdcu. Keď v tvojom srdci prijímaš moje srdce, miluj ho vždy ako svoje vlastné a objím v ňom putom milosrdnej lásky všetky moje duše.”***

... a Mária Celesta mu odpovedá:

“Milovaný môj, kto dokáže vyjadriť radosť, ktorú zakúšam v tvojom krásnom srdci, bohato ozdobenom celou Božou nádherou? Keď si si ma privinul v objatí, zranil si moje srdce nevýslovne lúbeznou ranou lásky a ja nenachádzam slová na vyjadrenie toho, čo som zakúsila, približujúc sa k tvojmu prečistému srdcu. Cítila som vánok neba, ktorý vanie z tvojho božstva. Ponorila som sa do tvojej lásky a dobroty a pocítila som, ako si do mojej hrude vložil tvoje srdce. A moje srdce sa ako roztopený vosk vlialo do tvojho srdca a pozostalo v ňom. Pocítila som vtedy jeho lahodný tlkot a prenikla ma vnútorná slasť lásky, ktorú žiaden ľudský jazyk nikdy nedokáže vyjadriť.”(Rozhovory duše s Ježišom, str.38-39)

Eucharistia je Sviatosťou Ženícha a nevesty, píše sa v apoštolskom liste *Mulieris dignitatem*- Sviatosťou Boha a každého z nás, bez ohľadu na vek, pohlavie, stav...

V nej ide Boh ešte ďalej smerom ku každému z nás... tu zjavuje svoju lásku k nám *do krajnosti* (Jn 13,1). Odhaľuje nám svoje Srdce, doslova nám Ho dáva na dlani, úplne, neodvolateľne, vydáva sa bezbranný do našich rúk... keď k nám prichádza ako Dieťa- je bezbranný, ako Dieťa závislý a odkázaný na druhých; ale dieťa ešte aspoň plačom môže vyjadriť svoje pocity, svoje potreby... keď sa nám Ježiš dáva v Chlebe, zrieka sa všetkého, čo by ešte mohol vlastniť, čím by sa ešte mohol brániť, obrániť, chrániť pred neprijatím, nevšímavosťou.. dáva sa nám ako neodvolateľný dar, ide až tak ďaleko, že sa nám dáva ako Pokrm... dáva sa nám ako Chlieb... ako Pokrm, ktorý prijímame do nášho tela, pričom sa stáva s nami jedno, celkom, úplne jedno, tak ako je *On a Otec jedno*.(Jn 10,30) Naše telá i duše sa spájajú, prenikajú, je to najhlbšie spojenie bytostí, aké vôbec existuje...

Toto chce náš Boh, po tomto tak vášnivo, vrúcne túži... ako Milujúci túži po spojení so svojím milovaným- po úplnom, neodvolateľnom, láskyplnom spojení.

Vždy, keď prijímame živého Ježiša v Eucharistii, prijímame tým najplnším spôsobom to vrúcne, vášnivé, láskyplné objatie Boha Otca, o ktorom sme si doposiaľ celý čas hovorili. Vtedy, úplne osobitným spôsobom si nás stíska, privíňa na svoje Srdce, do svojho náručia, ako Otec svojho milovaného márnokratného syna(tak ako to vidíme na známom obraze Rembrandta- Návrat márnokratného syna), ako Matka svoje maličké dieťa, ako Ženích svoju nevestu, a zároveň sa odovzdáva do našich rúk ako bezbranné, závislé Dieťa ktoré nás potrebuje... Boh nám tu zjavuje, že On priam potrebuje našu lásku! Nemôže, nechce žiť bez nás!

O niekoľko týždňov budeme v Cirkvi sláviť slávnosť Turíc- Zoslania Ducha Svätého. Viete, že Turíce slávil už židia v Starom Zákone? Turíce pred tým, ako zostúpil Duch Svätý, boli židovským sviatkom na pamiatku, keď Boh daroval Tóru- Zákon- otcom na hore Sinaj. V súvislosti s vrúcnou Božou túžbou zahrnúť nás svojou láskou a darovať sa nám, blahoslavená Mária Celesta píše nádhernú meditáciu vo svojom komentári- či meditácii nad Evanjeliom sv. Jána, 6. kapitola, kde je reč o rozmnožení chleba a potom dlhá reč Ježiša o Eucharistickom Chlebe. Na scéne z Evanjelia, ktorú medituje, Ježiš vystupuje na vrch, kde si sadá ako Učiteľ a vyučuje svojich učeníkov a zhromaždený zástup okolo 5000 mužov. Ježiš hlása Božie slovo a keď skončí, pohnutý súcitom nasýti hladný zástup, keď rozmnoží päť jačmenných chlebov a dve ryby, ktoré majú učeníci so sebou. Mária Celesta porovnáva túto dojímavú scénu, stretnutie Božieho Syna- Človeka- Boha na vrchu pri Galilejskom mori so svojimi učeníkmi, so stretnutím- zjavením Boha na Sinaji Mojžišovi a celému Izraelskému ľudu; táto scéna z Jánovho Evanjelia zjavuje Božie súcitné Srdce. Ježiš- Človek Boh, ktorého - ako hovorí sám Boh Otec v spomínanom Úvode do Regúl- nám dal On sám s nekonečnou láskou preto, aby nás všetkých mohol v ňom pevne objasť a darovať nám život v ňom- sedí na vrchu so svojimi učeníkmi, a po tom, čo skončí hlásanie Evanjelia, a vidí, že k Nemu prichádza veľké množstvo ľudí, vyznáva, že Mu je ľúto hladného zástupu a postará sa oň, keď im rozmnoží chlieb.

Započúvajte sa do slov spomínanej meditácie Márie Celesty:

“Pán sedí v samote na vrchu, kam Ho nasledujú Jeho nespočetní milovníci a nasledovníci; sedí spolu s nimi v dôvernom priateľstve. Neprikazuje im, aby dodržiavali vzdialenosť, odstup od temena vrchu; nehrozí im smrťou, ak sa k Nemu priblížia. Ukazuje sa im ako človek; robí tak, aby neváhali sadnúť si pri Ňom, a nevidno ani hustý mrak, ani dym, ani oheň, ani hromy, ani blýskanie sa. Sedí so svojimi učeníkmi na tomto vrchu ako priateľ spojený s nimi. Ó Ty pokorný Človek- Boh, ako veľmi si nás pozdvihol! Tak ako priateľ sedí a zdieľa sa so svojim verným priateľom o svojich tajomstvách, tak sa náš Pán Ježiš Kristus zdieľa so svojimi tajomstvami s dušou, svojou vernou nasledovníčkou; a ako Ho vidíme sedieť na vrchu so svojimi učeníkmi, rovnako si On sadá spolu so svojou drahou dušou. Títo milovaní učenici, ktorí v samote sedia na vrchu, nevideli dymiaci oblak tak ako synovia Izraela na hore Sinaj; vidia len oči plné milosrdenstva prechádzajúce svojím pohľadom po tom nesmiernom zástupe s túžbou naplniť ich milosťami a požehnaním a nasýtiť ich. Synom Izraela bolo zakázané priblížiť sa k hore Sinaj pod trestom smrti. Tu však nie len že nezakazuje svojim milovaným priblížiť sa k Nemu, ale On sám sa tak veľmi priblížil a znížil sa k nám, aby nám bol celkom blízko, ale nie len to. Chcel, aby sme s Ním boli JEDNO. V kúsku chleba sa stal pokrmom človeka a nechal sa zatvoriť do svätostánku, aby sa dal vždy nájsť milujúcej duši, keď prichádza a chce sa s Ním zhovárať. Takže na tomto vrchu vidíme, ako veľmi ho oblažuje sedieť so svojimi priateľmi a učeníkmi...” (Vnútná záhradka, meditácia k Jn 6, 3-6; pracovný preklad)

Aká je naša odpoveď na VRÚCNU TÚŽBU BOHA po nás? Každý z nás potrebujeme prijať dar nového srdca, nového ducha, aby sme mohli žiť ako deti svetla, deti nášho Otca, ktorý je na nebesiach. Deti, ktoré sa s potešením a bez zábran nechávajú milovať a spontánne odpovedajú láskou na lásku...

Boh Otec hovorí každému z nás, že vrúcne zatúžil obdarit nás darom Ducha Svätého, aby mohol žiť s nimi a v nás. Určite si v pravde pred Pánom uvedomujeme vlastnú slabosť, neschopnosť, hriešnosť. Našu nehodnosť. Potrebujeme si však uvedomiť, že naša krehkosť a hriešnosť nie je prekážkou pre nášho Otca! Ba práve naopak- ako každého dobrého otca pohne súcit, keď vidí svoje dieťa slabé a choré, a ponáhľa sa urobiť pre neho všetko, čo sa len dá, rovnako a ešte viac naša slabosť, úbohosť a každodenné pády v tej či onej oblasti priťahuje všetko Jeho milosrdenstvo, zľutovanie, lásku.. a On “nemôže” urobiť nič iné, ako sa k nám skloniť a postarať sa o nás- ako to raz povedal Márii Celeste. Priepasť našej biedy priťahuje nekonečné more Jeho milosrdenstva. A z hlbín svojej vášnivej túžby po nás, chce nás obdarit Duchom Svätým- Duchom, ktorý vychádza z Neho skrze Ježiša, Duchom, ktorý je Vzájomnou výmenou lásky medzi Otcom i Synom, Osobou, ktorá nás vŕhne do tohto odvekého kolobehu lásky, ktorý je medzi Osobami Trojice. Toto je Boží život- toto je pravý život, po ktorom Boh túži pre nás. Chce, aby sme Ho milovali skrze Neho- skrze Ducha Svätého, skrze Lásku, ktorá nám bola a stále je darovaná... nie sme na to sami! Nikdy by sme nedokázali milovať a už vôbec nie tak, ako sme k tomu povolani... ale On, náš milujúci, vrúcne nás milujúci Otec, rozlieva do našich srdc lásku skrze dar Ducha Svätého. Nechajme sa vtiahnuť do tohto kolobehu lásky! Nechajme sa objat, vyobjímať, vystískať naším Bohom! Vyznajme Mu našu túžbu po tom..!

A ak by sme cítili neschopnosť, zábrany, ak sa cítime chladní, akoby stvrdnutí- nezabúdajme, že pre Pána nejestvujú prekážky.. nejestvuje také situácia, také naše rozpoloženie, do ktorého by nemohol vstúpiť a dotknúť sa nás. Keď Mu to dovoľíme... odovzdajme sa Mu, odovzdajme sa s dôverou do rúk nášho nebeského Otca, tak ako Ježiš, s istotou, že nás vrúcne, vášnivo, starostlivo miluje a postará sa o nás, o naše rodiny, našich milovaných, ...

Nech sú nám povzbudením slová našej blahoslavenej Márie Celesty, ktoré sú jej veľmi úprimným vyznaním:

“Moje milované Všetko! Kým som bola predtým, ako si sa začal prihovárať môjmu srdcu? Bola som len bezduchým, tvrdým mramorom. Ale keď si sa prihovril mojej duši, dal si mi ducha života. Môj

milovaný, v plameni tvojej nekonečnej lásky si v mojej hrudi rozpálil živý plameň tvojej čistej lásky.”
(Rozhovory duše s Ježišom, str.75)

... a o niekoľko rokov neskôr bez váhania zvolá:

“Nemôžem uveriť, že jestvuje iné srdce, ktoré ťa miluje väčšmi než ja! Každý môj vzdych, každý životodarný dych smeruje k tebe, aby ťa zranil tou istou tvojou láskou, ktorou ty zraňuješ mňa. Radosť môjho srdca, špič mojich kostí, dych môjho života, krása mojej tváre, podstata môjho bytia, moja plná blaženosť, aký si mi drahý, aký milý! Nikdy nedokážem dostatočne vyjadriť, kým si. Správne mnohé srdcia, ktoré Ťa milovali, mreli z čistej lásky k tebe. (Rozhovory duše s Ježišom, str.126)

Nech nám milosť úplnej otvorenosti na Pána a láskyplnej odovzdanosti do Jeho rúk láskavo vyprosuje naša nebeská Matka, Panna Mária, ktorá nám bola daná pod krížom a vo Večeradle očakávala na bdení a modlitbách spolu s učeníkmi príchod Ducha Svätého. Nech spolu s ňou a v spojení s jej Nepoškvrneným Srdcom hovoríme “áno” zámerom a vôli nášho Boha v každej situácii nášho života.

Modlitba na záver...

Náš milovaný Bože- Otče, Synu, Duchu Svätý! Ďakujeme Ti za Tvoju vrúcnu lásku voči nám! Odovzdávame sa Ti, darujeme Ti naše srdcia- urob si v nich svoj príbytok, svoj domov, svoje trvalé bydlisko. Počas týchto veľkonočných dní, počas blížiacich sa Turíc, vylej na nás svojho Ducha Svätého a naplň nás svojou vrúcnou, opravdivou láskou voči Tebe a voči všetkým, ktorí sú spojení s naším životom. Nech sa aj my, každý z nás, stane živým svedkom Ježiša, ktorý za nás zomrel z lásky a daroval nám nový život v slobode Tvojich detí.

Prosíme Ťa, Otče, daj, nech aj v našich životoch zakúšame mocný príhovor blahoslavenej Márie Celesty, ktorú si nám dal ako našu Matku, Učiteľku a staršiu sestru, a ktorej si každého z nás zveril osobitným spôsobom. Prosíme Ťa o milosť zakúsiť aj v našich životoch ovocie jej vrúcnnej modlitby, ktorou sa Ti prihovárala počas svojho pozemského života a ktorou sa Ti- ako veríme- ešte mocnejšie a naliehavejšie prihovára teraz, keď je už s Tebou v Sláve:

“Láska moja, daj, aby sa moje srdce spaľovalo z lásky k tebe v každej chvíľke života. Udeľ mi milosť rozniecovať lásku k tebe vo všetkých stvoreniach a zjavovať svetu tvoju slávu!” (Adventné meditácie, str.109)